

Motion till riksdagen

1988/89:Sk56

av Inger Schörling m.fl. (mp)

med anledning av prop. 1988/89:137 om vissa regler vid fastighetstaxering

Bakgrund

I propositionen föreslås dels organisatoriska förändringar i fråga om taxering av fastigheter, dels vissa förändringar av mätregler. Medan Miljöpartiet de gröna anser att de föreslagna ändrade rutinerna för taxeringsförfarandet är acceptabla, vill vi lägga till några förslag när det gäller taxeringen som sådan. Vi menar nämligen att gällande regler, även med de i propositionen föreslagna tilläggen, allvarligt missgynnar två kategorier av fastighetsägare, nämligen:

1. Personer som gjort ekologiskt motiverade ombyggnader
2. Ortsbor i områden som blivit populära fritidsorter

Ekologiskt byggande

Insikter om det nära sambandet mellan energianvändning i bostäder och miljöföroreningar orsakade av förbränning har stadigt ökat under de senaste åren. Detta faktum har bland annat konstaterats av Bruntlandkommissionen.

I ett flertal kommuner har initiativ tagits till byggandet av ekologiska byar, villa- eller radhusområden, i vilka resursbevarande byggnadsteknik använts och där också själva boendet syftar till att så långt det går vara anpassat till det ekologiska systemet. Energianvändning är så låg som möjligt och förnybara energikällor, t.ex. solvärme, utnyttjas i högre grad än vanligt. Sopsortering och kompostering utförs och ibland även lokal avloppsrening.

Hittills under 1980-talet har många lyckade försök gjorts inom den nybyggda miljön vad beträffar energibesparing och ny lågenergiteknik. Viljan att investera i energirelaterade förbättringar i redan existerande byggnader har funnits men varit låg och tycks nu minska på grund av billig olja och slopade stimulansåtgärder för energibesparing och alternativ energi. Tendensen är idag snarare att öka energianvändningen och därmed öka miljöförstöringen.

De stödåtgärder som funnits har gällt rena energisparåtgärder. För att vidga begreppen vill vi använda begreppet ekologisk ombyggnad. I ekologisk ombyggnad ingår alla åtgärder som minskar förbrukningen av ändli-

ga naturresurser. På detta sätt kan till exempel även åtgärder som underlättar återvinning av sopor inkluderas.

Ombyggnad av bostäder innebär med detta synsätt ett unikt tillfälle för oss att minska både energiförbrukning och miljöförstöring radikalt. Med dagens låga energipriser är många av insatserna inte lönsamma och så länge som de låga energipriserna består måste ett kraftfullt stöd för ett ekologiskt byggande införas både för ombyggnad och nybyggnad.

Idag är det ibland t.o.m. så att den som strävar efter energi- och resurseffektiva system kan bestraffas för detta, t.ex.: Herr Andersson skaffar sig en solfångare och en värmepump. Han köper utrustningen för sparpengar och söker alltså inte lån med möjligheter till ränteavdrag. Herr Anderssons syfte är att dels leva miljövänligt, dels få ner sin energi-/boendekostnad i huset (egnahem). Detta leder till att utrustningen, som betraktas som kapitalinvestering i fastigheten, höjer fastighetens värde och därigenom fastighets-skatten. Med tanke på att bl.a. energiministern har sagt att vi skall stimulera övergången till inhemska, förnybara energikällor, är detta system oacceptabelt. Miljöpartiet de gröna vill därför undanta resurseffektiviserande installationer från taxeringen.

Ortsbors bostäder i populära fritidsområden

Ett allmänt känt problem för boende i områden som på senare tid blivit populära fritidsområden är de mycket höga fastighetspriserna. Speciellt har situationen i vissa bohusländska fiskelägen uppmärksammats, men den är också aktuell i sydöstra Skåne, i skärgårdsområden och på många andra platser i landet. Familjer som i generationer bott på en ort och utövat sin näring, fiske eller något annat, finner att deras gamla hus plötsligt representerar ett högt ekonomiskt värde, därför att storstadsbor med höga inkomster köper in sig på orten för att där tillbringa några sommarveckor.

För ortsborna kan detta innebära att de säljer ut, flyttar till staden och ger upp sin näring. Andra inser att deras livskvalité skulle förlora på ett sådant steg, stannar kvar och fortsätter sitt arbete. Dessa får då, som extra sten på bördan, en fastighetstaxering som inte har rimligt samband med deras normala ekonomiska nivå.

Miljöpartiet de gröna menar att detta missförhållande skulle kunna avhjälpas vid fastighetstaxeringen, exempelvis genom att olika taxeringsvärden åsätts fastigheter i typiska fritidsområden, ett som bär relation till husets kvalité och läge i en fiskeby eller dylikt, ett som bär relation till marknadsvärdet som fritidsbostad. Förhållandet mellan dessa två taxeringsvärden bör bestämmas på kommunal nivå och tillämpas av fastighetstaxeringsnämnd.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen hos regeringen begär en utredning om principen med olika taxeringsvärden i populära fritidsområden enligt vad som i motionen framförts.

Mot. 1988/89
Sk56

2. att riksdagen belutar att investeringar som leder till minskat utnyttjande av ändliga naturresurser skall undantas när taxeringsvärdet för fastigheten fastställs.

Mot. 1988/89
Sk56

Stockholm den 13 april 1989

Inger Schörling (mp)

Claes Roxbergh (mp)

Gösta Lyngå (mp)